

NOTES BIOGRÀFIQUES

Ignasi Terraza va néixer a Barcelona el 1962. No es va interessar per la música fins que es va quedar cec poc abans de fer els deu anys, però aviat es va sentir especialment atret pel jazz. El 1980 va actuar per primera vegada en públic. Des d'aleshores ha participat en diversos grups, bé com a membre bé com a líder, sempre amb el segell distintiu del swing. El seu coneixement del llenguatge jazzístic i el seu sentit del ritme i de l'harmonia el van convertir cada cop més en un *partenaire* molt sol·licitat d'una àmplia varietat de figures internacionals, com els cantants Charmin Michelle, Randy Greer, Michelle McCain, Lavelle i Stacey Kent, i músics com Frank Wess, Jesse Davis, Gene "Mighty Flea" Connors, Teddy Edwards, Ralph Lalama i Brad Lealy, entre d'altres. Són especialment destacables dues de les associacions musicals de la seva carrera. La primera, durant dos períodes diferents (1985-1988 i 1996-2000), va ser amb el vibrafonista i bateria Oriol Bordas, amb qui va tocar en formacions de trio i quartet amb els noms de Hot-Swing i Four Kats, així com en una orquestra, la Barcelona Jazz Orchestra. Tots dos van arribar a posar en marxa com a socis un segell de jazz local i una promotora anomenats Swingfònic. La segona associació va ser amb el guitarrista nord-americà David Mitchell (1990-1993), amb qui va liderar el Mitchell-Terraza Quartet, que va guanyar el premi al millor grup novell en el Festival Internacional de Getxo de 1991. Des de 2001, Ignasi Terraza toca habitualment a la seva ciutat natal, bé en solitari, bé amb el seu trio o amb d'altres formacions, i també actua en gires per diferents països. El 2003 va gravar dos discos i va començar a ensenyar piano de jazz al Conservatori Superior de Música de Barcelona. El 2005 va rebre el premi a la millor actuació del Festival de Soto del Real (Madrid) pel seu concert amb Trio. El mes de maig passat va guanyar el primer premi del concurs internacional de piano de Jacksonville (Florida).

Jean-Pierre Derouard va néixer a Vietnam el 1970. Ben aviat es trasllada a França on comença els estudis de percussió a l'edat de vuit anys. Aviat s'interessa pel jazz i comença a prendre part en els grups de New Orleans de la seva ciutat. En 1993 coneix al pianista Filip Duchemin i al poc temps s'incorpora al seu trio i fan diverses gires per Europa. El 1989 es comença a interessar per la trompeta, formant el 2001 el seu primer quartet com a trompetista. El 2003 enregistra el seu primer disc homenatge a Armstrong, i en l'actualitat compta amb un altre CD amb el seu nom: *Armstrong in my mind*. L'any 2004 coneix el pianista Ignasi Terraza i passa a formar part del seu Trio, tant a la seva gira com a les últimes gravacions.

Dimitri Skidanov va néixer a Saràtov, Rússia, el 1967. Comença a estudiar violí i piano als 6 anys, i als 14 anys, el contrabaix. En acabar els seus estudis al Conservatori Superior de Música el 1993, va ser seleccionat entre tots els estudiants de música de Rússia i EEUU, per formar part de la Jove Orquestra Simfònica Russo-americana. A principis de 1994 s'instal·la a Espanya. Col·labora amb les Orquestres Simfòniques de Còrdova i Màlaga, i participa en diverses formacions: David Defries i Santiago Reyes Quartet, Angeles & Melquer Company, amb els que realitza diverses gravacions, i participa en festivals com, Jazz Fermín (Pamplona), Festival de Jazz Sevilla, Portugal, etc. Des de 2005, resideix a Barcelona i participa en diferents projectes amb Albert Sanz, David Xirgu, Reynald Colom, Marc Ayza o amb la seva pròpia formació *Skidanov Collective*, on es realitza com a compositor i arranjador.

JAZZ AM & COR
20 de juny de 2009 a les 21 hores
Escola Teresianes-Gràcia
c. Nàpols, 359
(cantonada Trav. de Gràcia)

ESPIGOL CORAL
Quim Manyós Balanzo (director)

IGNASI TERRAZA TRIO
Ignasi Terraza (piano)
Dimitri Skidanov (contrabaix)
Jean-pierre Derouard (bateria i trompeta)

DU-WA

JAZZ AM& COR

PROGRAMA

1. Swing medieval i rejazzament

Emperadriu de la ciutat joiosa
Tourdion
Amor que tens ma vida

Libre vermell de Montserrat (s. XIII-XIV)
Anònim s. XVI
Anònim s. XVI

2. A child is born

Thad Jones

3. Give me another

Ignasi Terraza

4. Quiet nights of quiet stars

Antonio Carlos Jobim

5. How insensitive

Antonio Carlos Jobim

6. La flor del pèsol

Trad. catalana. Harm. Ramon Manent
(solistes: Sefa Miralles i Jaume Elías)

7. It don't mean a thing

Duke Ellington

8. El jazz dels ocells

El Rossinyol
El cant dels ocells

Trad. catalana Harm. A. Pérez Moya
Trad catalana. Harm Francesc Vila

9. What a wonderful world

George D. Weiss / Arr. Karl Jehrlander
(Solista: Jordi Batiste)

Ignasi Terraza Trio

Ignasi Terraza: piano
Jean-Pierre Derouard: bateria i trompeta
Dimitri Skidanov: contrabaix

Coral Espígol

Dir. Quim Manyós

Disseny portada: Gual Cabo

PRESENTACIÓ

Fa temps que, amb l'Ignasi Terraza, comentàvem la possibilitat de compartir escenari algun dia amb la Coral Espígol, la qual cosa, parlo per mi, era tot un somni. Finalment, el somni es fa realitat.

Tot i que el jazz no és la nostra especialitat, ni de lluny, i que l'Ignasi, en Jean-Pierre i en Dimitri només canten música coral en cercles íntims, junts hem dissenyat la proposta, potser arriscada, però viva en tot cas, de barrejar els dos conceptes, establint uns nous diàlegs, modalitat que ens agrada molt a l'Espígol. Sabem que tenim davant uns dels músics més grans del món del jazz i per això, optem per deixar-nos-hi anar, per deixar-nos portar per les seves dinàmiques i per acompanyar-los en les seves improvisacions.

Cantar cançons per a nosaltres tan entranyables i conegudes per tots els cantaires de les corals catalanes com *l'Amor que tens ma vida*, el *Rossinyol* o el *Cant dels ocells* i descobrir que, a través de la improvisació del trio se'ns obre una riquesa immensa i insospitada i que ens retorna, intactes, a aquestes melodies...

Sentir una cançó del repertori tradicional català com *La flor del pèsol* interpretada pels nostres cantadors del Tradicionàrius amb acompanyament improvisat...

Tocar amb les mans les textures de les bossanoves de Jobim, la balada de Thad Jones, o el swing de Duke Ellington i el magnífic *What a wonderful world*, aquest cant al nostre món meravellós amb arbres verds i roses vermelles que tots somniem...

...tot això és per a nosaltres una experiència impressionant.

Ens plantegem el concert d'avui com un motiu per passar-nos-ho bé en companyia. Ens volem capbussar en el ritme i sentir que formem part d'aquest món de la música viva, la música que s'inventa a ella mateixa, i que, alhora, prové d'unes arrels fixades profundament en el cor del sentiment.

Conscients de les nostres limitacions però contents de poder passejar-nos, amb el vostre permís, pel món del jazz amb tot el que això ens comporta d'aprenentatge i contents també del privilegi de poder-ho fer amb persones humils però immenses, us desitgem que visqueu aquest concert de la mateixa manera que el desitgem viure nosaltres.

Quim Manyós